

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **L., a.s. „v konkurze“**, M., IČO: X., **o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu**, na odvolanie konkurzného veriteľa M., nar. X., bytom L., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. apríla 2009, č. k. 39-24 K 128/02-601, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. apríla 2009, č. k. 39-24 K 128/02-601 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správkynke JUDr. M. v znení dodatku č. 1 a dodatku č. 2 v tomto rozsahu:

- príjmy z konkurznej podstaty celkom sú vo výške 383 574,35 Eur, z toho príjmy zo speňaženia sú vo výške 360 817,89 Eur a príjmy získané inou činnosťou 22 756,45 Eur. Pri vyhlásení konkurzu boli finančné prostriedky v pokladni a na účtoch úpadcu vo výške 0 Eur,
- výdavky v konkurze celkom sú vo výške 18 420,60 Eur, z toho výdavky správcu sú vo výške 1 493 73 Eur a výdavky podstaty sú vo výške 16 926,87 Eur,
- konkurzná odmena je vo výške 50 732,26 Eur. Záloha na odmenu bola vyplatená vo výške 0 Eur. Na doplatenie zostáva suma 50 732,26 Eur,
- suma určená na rozdelenie pre veriteľov je vo výške 314 421,49 Eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v lehote na podanie námietok boli súdu doručené námietky JUDr. M., advokáta, zástupcu veriteľa Mesto M., ktorý namieta, že v konečnej správe nie je Mesto M. uvedené ako veriteľ pohľadávky proti podstate. V rozpore s podaním právneho zástupcu Mesta M. uviedla konkurzná správkyňa ako veriteľka advokáta JUDr. M. a nie Mesto M., v mene ktorého právny zástupca pohľadávky uplatnil. Mesto M. namieta aj dôvod popretia pohľadávky proti podstate tak, ako je uvedený v konečnej správe. Veriteľ M. Gargulák, bytom L., podal námietky voči konečnej správe z dôvodu, že jeho riadne uplatnenú pohľadávku, ktorá vznikla proti podstate titulom bezdôvodného obohatenia, správkyňa poprela z dôvodu neexistencie nároku. Správkyňa uviedla, že popiera obe pohľadávky, ohľadom ktorých boli podané námietky tak, ako uviedla v dodatku č. 1 ku konečnej správe a bližšie špecifikovala vo vyjadrení k námietkam veriteľov z 15. apríla 2009.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie konkurzný veriteľ M., nar. X., bytom L.. Žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem toho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, lebo súd sa vôbec nevysporiadal s námietkami odvolateľa z 20. februára 2009. V časti odôvodnenia úplne absentuje akékoľvek vysvetlenie, z akých dôvodov sa súd rozhodol neakceptovať pohľadávku odvolateľa a z akých dôvodov potom považuje konečnú správu za právne bezvadnú. Ďalej uviedol, že voči konkurznej podstate sa domáha zaplata sumy 10 620 000 Sk z titulu bezdôvodného obohatenia, lebo 26. júna 2008 kúpil od správkyne konkurznej podstaty JUDr. M. pohľadávku voči Mestu M. vo výške 103 100 000 Sk s prísl., ktorá sa však ukázala ako neexistujúca. Z toho dôvodu podľa § 527 ods. 1 písm. a/ Občianskeho zákonníka úpadca zodpovedá za neexistujúcu pohľadávku, keďže zodpovedá za to, že sa odvolateľ nestal namiesto úpadcu veriteľom pohľadávky s dohodnutým obsahom, na čo v konkurznom konaní poukázal a predložil rozhodnutie Najvyššieho súdu SR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie veriteľa je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 66e ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení (ďalej len ZKV), na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Aj pre rozhodnutie o schválení konečnej správy platí ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. Musia v ňom byť odpovede na všetky otázky, ktoré majú podstatný význam, predovšetkým musí byť prehľadné a zrozumiteľné čo do vecnej správnosti jednotlivých položiek výnosov a výdajov, ako aj výpočtu odmeny. V odôvodnení rozhodnutia je potrebné vysporiadať sa s námietkami konkurzných veriteľov.

Z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, ako sa súd vysporiadal s námietkami dvoch veriteľov, podanými proti konečnej správe a vyúčtovaniu. V odôvodnení len konštatuje, aké námietky boli podané, ale nie je zrejmé, ako sa s nimi vysporiadal.

Keďže súd schválil konečnú správu, dá sa predpokladať, že námietku odvolateľa nepovažoval za dôvodnú.

Je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že napadnuté uznesenie je, pokiaľ ide o prejednanie a rozhodnutie o dôvodnosti, resp. nedôvodnosti jeho námietky voči konečnej správe nepreskúmateľné, čo má za následok zrušenie takéhoto rozhodnutia.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júna 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.